

[Knud Jespersen.]

skiftende og meget vekslende sandheder, der flyder fra oliemonopolerne.

Staten bør varetage import, produktion, raffinering, oplagring, udvinding og levering af olie, benzin, gas, petroleum og andre energiformer til forbrugerne i Danmark. For længst burde, selv om det gør ondt i de konservatives hårde NATO-hjertes, de militære lagre være stillet til rådighed for den underforsynede befolkning. Vi stiller altså også det krav igen. Og det betyder jo ikke, at man ikke kan bevæge sig. Jeg har set, at man opfordrer til at holde sin kondi i orden ved at betjene sig af cykler; det kan vel også lade sig gøre inden for forsvaret.

Det først fornødne mener vi er, at disse øjeblikkelige foranstaltninger iværksættes, så oliemonopolernes magt over Danmark brydes. Det kan gøres ved at lytte til vores fornuftige råd og til bemærkningerne fra OPECs sidste møde, ved at udøve statslig kontrol med oliemonopolerne og deres profitter, nedsætte skatter og afgifter på disse områder og foretage selvstændige statslige indkøb uden om oliemonopolerne direkte hos producenterne af energikræfter. Men samtidig hermed bør alle alternative muligheder for energiforsyning absolut og ubetinget undersøges, det vil sige den billigere energi: kul, naturgas m.v. Alt dette må planlægges.

Tillige hermed bør man sørge for, at den energiudvikling, der skal finde sted i Grønland, sker under kontrol af Grønlands folk, og at dette sikres, sådan at det bliver i overensstemmelse med nationens interesser.

Vi er også af den opfattelse, at tiden er moden til, at den danske stat overtager Nordsøsklen gennem nationalisering og sikrer Danmarks undergrunds værdier.

Tillad mig en konklusion: den energipolitik, vi tilsligter med vores forslag til beslutning, vil kunne løse forbrugernes problemer og sikre de enkelte og hele vort land mod pengeafpresning fra oliemonopolerne. Alle ved eller burde vide, at når prisen på disse varer stiger, rammes hele prisniveauet, betalingsbalanceunderskuddet vokser, og arbejdsløshedens katastrofe truer hundredtusinder. Det er på den baggrund, folketinget med ansvar må optræde som det danske folks værner og bryde uigenkaldeligt monopolernes magt over energiforsyningen.

Derfor foreslår vi også, at der indføres maksimalpriser på olie, gas og fjernvarme på det niveau, der var gældende 1. oktober 1973, at alt luksusforbrug, herunder militærets anvendelse af energi, omgående stoppes, at de offentlige transportmidlers begrænsninger bringes til ophør, og at den kollektive trafik udbygges. Det dramatiske, men helt betydningsløse forbud mod kørsel om søndagen bør ligeledes ophæves. Alle anerkender, at der ikke mangler benzin, snarere tværtimod. Lagrene er fyldt, og forbud kan derfor kun være til almindelig gene for befolkningen. I højere grad skal der anvendes nye energikræfter; samtidig med en medbestemmelsesret i olieselskaberne kan arbejdere og funktionærer i Danmark givetvis kontrollere, at der end ikke er plads til 10 l mere i lagrene.

Folketinget har efter vor opfattelse pligt til at handle i overensstemmelse med nationens interesser, pligt til at appellere til befolkningen, ikke om nedsættelse af forbrug, men om kontrol, sådan at vi fælles kan modvirke det pres, monopolerne udsætter os for.

Historien vil dømme dem, der misbruger deres magt til fortsat begunstiggelse af oliemonopolerne. Den nutid, vi lever i, kræver, at vi tager alternative beslutninger. Den kræver, at vi ikke lapper, men virkelig bygger noget op, der sikrer, at en energipolitik både garanterer den fulde beskæftigelse og giver de laveste omkostninger.

Jeg vil tro, at når historien engang vil kigge tilbage, vil den se med undren på det, hvis folketingets flertal afviste vores forslag. Derfor skal jeg henstille, at man tager det til efterretning.

Flyggaard (DR):

Fra retsforbundets side tror vi ikke, at de to forslag vil hidføre et lavere prisniveau.

Der er for os ingen tvivl om, at den opståede mangel på raffinaderikapacitet vil blive dækket ind ad erhvervsmæssig vej inden for en rimelig tid, og mangelproblemet vil efter vor opfattelse ikke løses via de stillede forslag.

Til det kommunistiske forslag har jeg en enkelt bemærkning eller to. Der står, at formålet med forslaget bl. a. er, at der ikke kan opstå en ny krise, og at importere energi efter de mest stabile og billigste til-